טו: היה מביא פרק שני סוטה

איכא למפרך מה למצורע. הא קונגיא כרב אחא בריה דרבינא דאמר בפרק המפלת (נדה דף כג.) לרבי ישמעאל כל ג"ש שאינה מופנה כל עיקר למידין ומשיבין ולפי המסקנא דיליף ליה מבכלי לא מיקשה נמי לרב יהודה דאמר[ב] אין למידין כל עיקר: **מה מים שלא נעשתה בהם מלאכה.**

וא"ת כיון דמי כיור הן מי לא עסקינן שקדש ממנו כבר יש לומר אפי' אם קדש בהן [ג]שיגיע מן הדדין שכו לא היתה מלאכה גבי נטילה דתנן בפ"ק דידים (מ"ג) עשה בהן מלאכה או שטרה בהן פתו פסולין ואפ"ה קתני (שם מ"ה) מים שנתמתם מטבל בהן את הגלוסקין פסולין ושהוא מדיח בהן ידיו כשירין אלמא דלא חשיב מלאכה הלחת ידיים אלא הלחת כלים ומי נתמתם כדקתני התם:

ומה מים שלא נשתנו. תימא דמאחר דמי כיור הן ומי כיור כשירין כמי מקוה ומי מקוה שנשתנו מרליהן כשר כדתנן במסכת מקוואות פ"ז (מ"ג) דמי לבע אין פוסלין המקוה כשיעור מרלה ועוד תימה לרבי מאי שנא דהכא אמר מה מים שלא נשתנו ובפרק ב' דמסכת ע"ז (דף ט:) לא מסיק הכי גבי כישולי עובדי כוכבים ונראה דהכא נמי אסמכתא בעלמא הוא וליכא אלא פסולא דרבנן:

נתאכמו והחזירן לתוך כבשן האש מהו. תימה מ"ש דקא מבעיא ליה הכא בנגרלה וחזר ונרלה והא בפ' לולב הגזול (סוכה דף לג:) קא מבעיא לן ולא אפשיט ועוד מאי שנא מהא דאמר בזבחים פ"ב (דף יח:) בגדי כהונה שהיו מקורעין או מטושטשין ועבד עבודתו פסולה ואפי' הכי אם כיבס טשטוש וגיעול שלהן חזרו להתירן כדמיימי בריש[ה] פרק המזבח מקדש (שם דף פח.) בגדי כהונה אין עושין אותן מעשה מחט אלא מעשה אורג מתעלי אין מכבסין אותן לא במר ולא בהטל ופרכינן הא בזמים מכבסין אמר אביי ה"ק הוגעו לזמים מכבסין אותן בגמר אלמא דמכבסין אותן ולא אמר דנדמו. מ"ר: **והא** התם הדרי **ומפשטי.** פרש"י מדלא קתני שנעשה בהן מלאכה ש"מ אמלאכה לא קפיד אשינויי קפיד וקשיא לרבי מתוספתא דנגעים פרק אין מעורב ר' אליעזר אומר עץ ארז ואזוב ושני תולעת שנאמר בתורה שלא נעשית בהן מלאכה אלמא דמלאכה פוסלת בהן לר' אליעזר גופיה: לרבות מבחוץ ומכנים בקרקע המשכן איסי בן יהודה אומר להביא קרקע שילה

דשמעיה לרבי מאיר דאמר כו'. כפ"ק (לעיל דף מ:) גבי במלה שאלם מודד: **עניה.** לא האכילתו מעדנים למה מביאה מאכל בהמה: **אלא היא עשאה מעשה בהמה.** שהפקיעה עצמה לתשמיש למי[ו] שאינה כן זוגה: **מתני' היה מביא.** הכהן: **פילי.** כוס של מים: **מן הכיור.** דכתיב מים קדושים (במדבר ה) ואין קדושים אלא שנתקדשו בכלי הכי תניא בספיפרי[ז]: **כשם שמעטו.** רבי יהודה בכתב המגילה לקמן במתני'[ח] כך ממעטו כאן במים: **ומקום היה שם.** ביכר מתון אחר לצפת ההיכל: **טבעם קבועה בה.** לאחזה בטבעה ולהגביהה מבין הרצפה שהיא טולה בתחני שיש: **כדי שירצה.** צריך ליתן שיעור שיהא נראה וניכר על פני המים: **ונתן אל המים.** מדלא כתיב ונתן במים אלא אל המים משמע שלא יהא נגלע בתוך: **גמ' מאי טעמא דרבי ישמעאל.** דבעי חדשה: **גמר ממצורע.** ושחט את הצפור האחת אל כלי חרס וגו': **אלא נעשה בהן מלאכה.** והא חיים כתיב: **לר' ישמעאל.** דפרכת הא אליביה: **הכי נמי.** דבעינן מים חיים לסוטה דהא מן הכיור הוא נוטל ושמעינן ליה לר' ישמעאל בעלמא דאמר מי כיור מי מעיין הן דהיינו חיים: **משאר מימות הן.** אם רצה ליתן לתוכו מי מקוה יתן: **ליכא למיפרך.** בהא גז"ש דרבי ישמעאל דגמר כלי כלי ממצורע: **מה למצורע שכן טעון כו'.** לפיכך כלי שלו חדש תאמר בסוטה שאין בה כל אלו: **אמר רבה וכו' כללי שאמרתי לך ככר.** הכי משמע ליה לרבה מדלא כתיב ולקח כלי חרס ונתן בו מים וכתיב בכלי חרס משמע שכבר החזיר כלי זה במקום אחר ואמר רחמנא הכא שבאותו כלי שאמרתי לך במקום אחר קח אותם ומאי ניהו דמצורע: **לא שנו.** רבנן דמתני' דבעו חרס ומכשרי ביצן: **אלא שלא נתאכמו.** הושחרו פניו על ידי האור: **דומיא דמים.** אע"ג דלא גמרי ממצורע מיהו מינה ובה גמרי כלי לסוטה ממי סוטה ובה גמרי כלי לסוטה ובהי דמי לסוטה לרבנן לאו חיים בכלי חרס משמע שכבר החזיר כלי זה במקום אחר ואמר רחמנא הכא שבאותו כלי שאמרתי לך במקום אחר קח אותם ומאי ניהו דמצורע: **לא שנו.** רבנן דמתני' דבעו חרס ומכשרי ביצן: **אלא שלא נתאכמו.** הושחרו פניו על ידי האור: **דומיא דמים.** אע"ג דלא גמרי ממצורע מיהו מינה ובה גמרי כלי לסוטה ממי סוטה ובהי דמי לסוטה לרבנן לאו חיים עיבור דמש